

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 42

Utgitt 29 oktober.

1910

Kongelig resolution

28 oktbr.

av 28 oktober.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Molde formænd og repræsentanter under 11 februar og 3 oktober 1910 fattede beslutning til vedtægt for nævnte by om vognmandsnæring m. v. som skal træde istedenfor den ved kongelig resolution av 17 oktober 1903 stadfæstede vedtægt om samme emne:

§ 1. Enhver, som vil ta plads paa byens torv, offentlige pladser og gater med kjøretøi for skyssbefordring, maa dertil ha politiets bevilling og maa kun holde, hvor plads anvises av politiet.

§ 2. Bevillingen, der ikke maa gives for længere tid end 1 aar ad gangen, skal lyde paa bestemt person, angi antal og art av de kjøreredskaper (automobiler), hvormed kjørsel skal drives og indeholde, at politiet, naar misbruk sker, naarsomhelst kan tilbakekalde bevillingen, og at den ikke kan overdrages. Den kan fornyes ved paategning.

§ 3. Ved bevillingenes utstedelse gives kjøretøiene (automobilerne) nummer i fortløpende orden. Nummeret fæstes paa kjøretøiet paa saadan maate, som av politiet bestemmes, og tilbakeleveres politiet ved aarets utgang. For tapt nummer betales kr. 0,50.

§ 4. Saavel kjøretøi som hest og kjørekar maa, forinden bevilling gives, være godkjendt av politiet.

§ 5. For bevillingen kan kræves en aarlig avgift til bykassen for hvert kjøretøi, heri ogsaa indbefattet automobil, av størrelse og efter regler, som nærmere fastsættes av kommunestyret. Avgiften erlægges ved bevillingens meddelelse.

§ 6. Handlende og haandverkere, der til utsalg av sine varer eller andre, der til hvilkensomhelst bedrift efter indhentet bevilling av politiet erholder anvist plads paa byens torv og

28 oktbr. offentlige pladser, erlægger avgift til bykassen fra kr. 5,00 til kr. 40,00 efter politimesterens avgjørelse, ved hvilken længden av den tid, hvori pladsen benyttes, og andre omstændigheter tages i betragtning.

Personer, der efter politiets tilladelse gir offentlige forestillinger i byen, kan avkræves en lignende avgift til bykassen efter politimesterens bestemmelse.

Hvis nogen finder, at avgiften for hans vedkommende er for høit ansat av politimesteren, avgjøres saken av magistrat og formandskap.

Om bevillingen gjælder reglene i §§ 2 og 5, forsaavidt de er anvendelige.

§ 7. Om gatehjørner, i gateskjæringer, ut og ind porter eller andre utkjørsler fra gaarder, over broer og overalt, hvor mange mennesker er samlet, maa kun kjøres i skridt. Intetsteds maa i byens gater, paa dens torv eller pladser kjøres hurtigere end i smaat trav.

§ 8. Paa offentlig gate maa den kjørende eller ridende ikke forlate sin hest uten at sørge for, at der med samme føres forsvarlig tilsyn eller, at den er forsvarlig bundet med fotbaand.

§ 9.

a. Velocipedryttere maa ikke bevæge sig i byens gater med større hurtighet end tillatt for kjørende under samme forhold.

b. Velocipedridning maa ikke finde sted paa fortaag eller gangsti.

c. Velocipeder maa, naar de benyttes til ridning i byens gater, altid være forsynt med klokke, bremse-apparat og efter mørkets frembrud tændt lygt foran paa velocipeden.

§ 10. Overtrædelse av vedtægtens bestemmelser straffes efter loven.

§ 11. Vedtægten træder i kraft straks.

Kongelig resolution

28 oktbr.

av 28 oktober.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av kjøpstaden Arendals formænd og repræsentanter under 6 juni og 26 september 1910 fattede beslutning om tillæg til byens politivedtægter, indeholdende forskrifter for bruk av motorvognar:

§ 1. Kjørsel med motorvagner paa gater, veier eller 28 oktbr. pladser inden byens grænser er forbudt, saalænge ikke tilladelse dertil er erhvervet.

Saadan tilladelse meddeles av politimesteren efter derom av vedkommende eier indgit skriftlig andragende.

Tilladelsen kan naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 2. Et i henhold til § 1 indgit andragende skal indeholde oplysning om:

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, bensin o. s. v.), samt fra hvilken fabrik vognen er levert.
2. Vognens største længde og bredde samt vegt (jfr. § 11). For vogner, der veier mer end 2500 kg., derhos opgave over maksimalbelastning pr. aksel.
3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (egen bruk, passagerbefordring, godsbeordring o. s. v.).

§ 3. Tilladelsen, hvortil kan knyttes nærmere vilkaar saasom fastsættelse av det antal personer, som til enhver tid skal benyttes til vognens betjening, fastsættelse av gater eller strøk i byen, hvori motorvagner ikke tillates benyttet, og fastsættelse av en mindre maksimalkjørehastighet end i almindelighet bestemt, gives ikke for længere tid end ett aar og er betinget av, at eieren stadig holder vognen i forsvarlig og farefri stand og gjælder kun, saa længe vognen har samme eier.

Der kan i tilladelsen fastsættes en kortere gyldighetsfrist end ett aar.

§ 4. Forinden tilladelsen gives, skal vognen være prøvet og godkjendt paa saadan maate, som politimesteren bestemmer. Den kan ogsaa senere naarsomhelst forlanges besigtiget. De med besigtigelsen og fornøden kontrol forbundne, utgifter utredes av motorvognens eier.

§ 5. Tilladelsen indføres i en dertil bestemt bok, der under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende at kunne forevises.

§ 6. Hvis en motorvogn skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 7. Motorvognen maa paa offentlig gate kun holde paa steder, hvor den ikke stanser færdelsen, og stedse saa langt til siden av kjørebanelen som mulig. Den maa ikke stanse paa den ene side av gaten, naar et andet kjøretøi holder paa den likeoverfor liggende del av gatens anden side. Ved større ansamlinger av mennesker eller kjøretøier skal den holde efter politiets nærmere anvisning og ved avgang følge den av dette betegnede vei og orden.

§ 8. Paa strækninger, hvor utsigten ikke er fri, i svingninger og om gatehjørner, utover sterkere stigninger, i gate-skjæringer og sterkt befærdede gater, veier eller pladser og

28 oktbr. ved kjørsel over broer samt ut og ind ad porter eller andre utkjørsler fra gaarder eller tomter maa den største forsigtighet iagttages, og farten reduceres efter omstændighetene helt ned til menneskeskridt.

I mørke og taake skal vognens samtlige lygter være tændt, og maa da kjøres langsomt og stadig signaliseres med klokke eller lur.

Under sedvanlige veirforhold skal lygterne tændes ved mørkets frembrud.

§ 9. Kjørsel maa ikke foregaa paa fortaag eller gangsti. Vognen skal under kjørselen saavel ved dreining om gatehjørner som langs efter gaterne holde sig til høire side av kjørebanelen og skal vike av til høire for kjørende og ridende, som den møter. Den maa ikke kjøres mot eller ind i liktog, processjoner eller troppe-avdelinger, men har at vike av veien for saadanne.

Spesielle bestemmelser.

§ 10. Vognens maskineri skal med lethet kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maate, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke utsættes for fare. Maskindelenes maa være konstruert og funksjonere saaledes, at der ikke utslippes noget stof, der kan foraarsake ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuten funksjonere med mindst mulig støy og larm, være sig ved uttømmning av damp, røk eller lignende.

§ 11. Vognens dimensioner og vekt maa i intet tilfælde overskride:

1. Bredde mellom dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellom dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvegt med passagerer, gods og beholdninger 4000 kg.

§ 12. Hjulringene skal bestaa av gummi eller lignende bløtt materiale og skal, naar vognen lastet veier ikke over 2000 kg., være mindst 8 cm. brede, og naar den veier mer, mindst 10 cm. brede.

§ 13. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøre i skarpe kurver og med lethet kan vendes, og maa, naar den ulastet veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bakover.

§ 14. Enhver motorvogn skal være forsynt med:

1. To av hinanden uavhengig virkende bremse-apparater, hvorav hvert enkelt skal ha saadan styrke, at vognen kan stanses med en bremse paa 2 vognlængder, selv om maskinen gaar med fuld kraft.
2. Klokke eller signalthorn, hvormed lydelig signal kan gives.

3. To lygter, en paa hver side foran, der viser sterkt hvitt 28 oktbr. lys forover og til siden samt en lygt bak, der viser rødt lys bakover.
4. En indretning, der kan forhindre at uvedkommende kan igangssette vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt, fæstet baktill paa vognen, med angivelse av vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bokstaver paa skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høie.
6. Endvidere kan politimesteren forlange, at vognen skal være forsynt med kontrolapparat til bestemmelse av kjørehastigheten samt stoppegaffel for vogner, der ulastet veier mer end 700 kg. Stoppegaffelen skal kunne utløses og opheftes av vognføreren fra styrepladsen.
7. Tilhængervogn tillates som regel ikke.

§ 15. Ingen maa kjøre en motorvogn, medmindre han har erholdt politimesterens tilladelse til at kjøre vedkommende vogn, og skal han meddeles certifikat, der forsynes med hans fotografi, hvilket stadig skal medhaves under farten for paa forlangende til enhver tid at kunne forevises.

§ 16. Førend saadant certifikat utstedes, skal ansøkeren paa den maate, som politimesteren bestemmer, ha godtgjort, at han har fuldt kjendskap til vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere vognen.

§ 17. Personer under 21 aar kan ikke erholde førercertifikat. For at kunne erholde tilladelse til at kjøre motorvogner, bestemt for offentlig passagertrafik, utkræves, at vedkommende er 22 aar.

§ 18. Certifikatet kan av politiet naarsomhelst tilbakekalles.

§ 19. Vognen skal være saaledes konstruert, at føreren ikke hindres i sin utsigt.

Under farten skal føreren iagttå den største forsigtighet og jevnlig varsle med klokken eller signalhornet, — alt eftersom omstændighetene kræver det. Klokke eller signalhorn skal benyttes, naar gatekryds eller skarpe svinger skal passeres samt under større gaaende eller kjørende trafik.

Naar kjørende, ridende eller husdyr av nogen art møtes eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene tegn til skræk, eller hvis de møtende derom gjør tegn, varsler med rop eller lignende, skal farten sagtnes og om fornødiges vognen og efter omstændighetene ogsaa maskinen helt stanses, indtil vedkommende er kommet paa betryggende avstand. Unødig signalisering maa ikke finde sted.

§ 20. Inden byens grænser maa ikke kjøres hurtigere end en hest i raskt trav eller 15 km. i timen, og inden den centrale by ikke hurtigere end en hest i smaatrav.

28 oktbr. § 21. Politiets funktionærer skal naarsomhelst ha adgang til at kontrollere kjørehastigheten.

§ 22. Under kjørselen maa føreren ikke overlata styringen til nogen anden, der ikke har førercertifikat, og heller ikke forlate vognen under stansning, medmindre han har tat alle fornødne forfoininger til forebyggelse av eksplosion, ubetimelig igangsættelse og lignende. Det er likeledes forbudt at la den paa vognen virkende motor arbeide, naar føreren forlater vognen.

§ 23. Forsaavidt motorvogner tillates anvendt til vognmandstrafik fra holdeplads inden byen, er de undergit de for vognmandstrafikken gjældende regler, saafremt noget motsat ikke er bestemt.

§ 24. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks avgives til politiet, og maa der snarest mulig sørges for, at færdselen ikke hindres.

§ 25. Overtrædelse av ovenstaaende regler straffes efter straffelovens § 339, 2 med bøter fra 1 til 5000 kroner, forsaavidt ingen anden strengere lovbestemmelse kan bringes i anvendelse.

28 oktbr.

Kongelig resolution

av 28 oktober.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Sels herred, Kristians amt, i møte 4 august 1910 fattede beslutning om almindelige sundhetsforskrifter for det strøk omkring Otta jernbanestation i herredet, som ved kongelig resolution av 6 juni 1896 blev underkastet den almindelige bygningslovgivning, — dog med en enkelt forandring.

De approberte sundhetsforskrifter er saalydende:

§ 1. Hus- og grundeier skal holde sine gaardsrum og veier rene og fri for stank.

§ 2. Enhver gjødselkjelder, binge eller gjødselbeholder skal tømmes saa ofte, at ingen overfyldning finder sted. (Angaaende lokumer og kreaturstalder gjælder forøvrig bygningslovens § 52 og de av helseraadet og bygningskommissionen i medhold av denne lovbestemmelse utfærdigede regler).

§ 3. Avfald fra husene, feieskarn og lignende skal, naar det ikke brændes eller nedgraves, føres paa gjødselbingen, eller samles i tette søppelkasser, forsynt med lok; disse maa tømmes saa ofte, at de ikke blir overfylt. Indholdet bringes bort saa langt, at stank ikke blir til plage for de omkringboende.

§ 4. Skyllvand maa ikke slaaes utenfor husene, men bringes enten til gjødselbeholdere eller saa langt bort, at det ikke ved stank eller paa anden maate forulemper omgivelserne.

§ 5. Gjødsel, avfald, skyllvand eller lignende maa aldrig anbringes saaledes, at forurensning derved kan finde sted av brønd eller opkomme, som drikkevand hentes fra.

§ 6. Rundt brønder og opkommer, som drikkevand hentes fra, skal der være en forsvarlig, tæt kant, saa de ikke forurennes av overvand eller spildt vand. Brønder skal være overbygget og forsynt med tæt lok. I og ved vandindtak maa ikke foregaa vask eller iøvrig foretages noget, hvorved vandet kan forurennes.

§ 7. Bedrifter, som ved forurensning av luften eller paa anden maate medfører fare for arbeidernes eller omgivelsernes sundhet, skal være undergit helseraadets bestemmelser og tilsyn.

§ 8. Er noget bebodd hus, arbeidsrum eller forsamlingsrum ved mangel paa frisk luft eller lys, ved fugtighet, ved urenlighet, overfyldning av mennesker eller paa anden maate skadelig for sundheten, kan helseraadet forbyde dets anvendelse, indtil mislighetene er avhjulpet. I beboelsesrum maa ikke anbringes koke-ovn, medmindre den er forsynt med indretning til opfangning og bortledning av dampen.

§ 9. Tilberednings-, utsalgs- og opbevaringssteder for nærings- og nydelsesmidler skal være lyse, luftige og rene, maa stadig holdes fri for støv og stank, og vedkommende utsælger er pliktig til at etterkomme de paabud, helseraadet maatte finde nødvendige for at sikre en med hensyn til sundheten forsvarelig behandling av varerne.

§ 10. Helseraadet kan forbyde salg av bedærvede eller for sundheten skadelige nærings- og nydelsesmidler og om nødvendig besørge dem skaffet bort og tilintetgjort paa eierens bekostning. Det samme gjelder bruksgjenstande, som giftige tapeter, leketøi, beklædningsgjenstande o. s. v.

§ 11. Helseraadet kan i særlige tilfælde tilstede avvikelse fra disse forskrifter.

§ 12. Forskriftene træder i kraft 3 maaneder, efterat de er approbert. Overtrædelse av dem er belagt med straf og kan meldes til helseraadets ordfører.

Kongelig resolution

av 28 oktober.

28 oktbr.

Nedenstaaende av Nordre Odalens herredsstyre i møte den 24 september d. a. besluttete vedtægt angaaende luk-

28 oktbr. ningstid for utsalgssteder i Nordre Odalen stadfæstes i henhold til lov av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre fra 1 januar 1911 at regne:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor anførte undtagelser holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen. Lørdage og hverdage før helligdage er det dog tillatt at holde oppe til kl. 9 aften samt de 8 sidste hverdage før julaften indtil kl. 10 aften.

Julaften lukkes kl. 6 eftermiddag overensstemmende med lov av 14 juli 1897.

§ 2. Søn- og helligdage samt 17 mai skal nævnte utsalgssteder holdes lukket hele dagen.

§ 3. I lukningstiden maa kunder ikke indlates, derimot er det tillatt at ekspedere kunder, som er kommet ind før lukningstiden.

§ 4. Lukningsvedtægten gjælder kun utsalgssteder, hvis indehavere til sin bedrifts lovlige utøvelse maa løse handelsbrev.

§ 5. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter § 339.2 i lov nr. 10 av 22 mai 1902.

28 oktbr.

Kongelig resolution

av 28 oktober.

1. I medhold av § 14 i lov om fiskerier i Nordlands og Tromsø amter av 3 august 1897 bestemmes som gjældende indtil videre, at paabudet i nævnte lovparagrafs 1ste punktum om, at alle fiskeredskaper undtagen stængenot inden midnat før søn- og helligdag skal være optat av sjøen, ikke skal være gjældende for Buksnes herred, Nordlands amt.
2. For den del av Buksnes herred, som henhører til Lofotens opsynsdistrikt gjælder nærværende resolution ikke i den del av aaret, hvori det i henhold til lov om skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 § 1 etablerte opsyn er i virksomhet.

28 oktbr.

Kongelig resolution

av 28 oktober.

I medhold av lov om fiskerier i Nordlands og Tromsø amter av 3 august 1897 § 14 bestemmes som gjældende

indtil videre, at paabudet i nævnte lovparagrafs 1ste 28 oktbr. passus om, at alle fiskeredskaper undtagen stængelot skal være optat av sjøen dagen før søn- og helldage, ikke skal være gjældende for Leirangers herred, Nordlands amt.

Kongelig resolution

28 oktbr.

av 28 oktober.

I medhold av § 15 i lov om fiskerier i Nordlands og Tromsø amter av 3 august 1897 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at benytte garn til fangst av sei i maanedene september og oktober paa og i en avstand av 300 favner fra seigrundene Holmegga, Klakken, Blokjufta, Skreegga, Furhaugstø og Raasai Sortlands herred, Nordlands amt.

Kongelig resolution

28 oktbr.

av 28 oktober.

Nedenstaaende i møte den 2 april 1910 vedtagne regler for fællesfløtning i Sjoa og Murua elver i Hedalens herred, Kristians amt, approberes i medhold av lov angaaende vasdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59 som gjældende indtil videre:

§ 1. Foreningens formaal er for medlemmenes fælles regning at besørge utført fløtningen i Sjoa og Murua elver fra Stutgangsfossen i Sjoa og Bjørnstaddammen i Murua til Sjoas utløp i Laugen, og ved regulering av vasdraget at gjøre dette bedre skikket for en hurtig og sikker fremfløtning av virket.

§ 2. Medlem av foreningen er enhver, der har tømmer til fløtning i vasdraget. Stemmeret kan utøves ved skriftlig fuldmagt til et andet medlem, dog kan ingen avgi mer end 3 stemmer. Alle saker avgjøres ved simpel stemmeflerhet, idet formandens stemme i tilfælde gjør utslaget. Forslag til forandring i lovene skal være indkommet til styret mindst 1 maaned før indkaldelsen til den ordinære generalforsamling, der avholdes senest i mars maaned efter bekjendtgjørelse i »Gudbrandsdølen« med 14 dages varsel.

§ 3. Foreningen ledes av et styre paa 3 medlemmer med samme antal varamænd, der vælges for 4 aar ad gangen. Efter de første 2 aar uttræder efter lodtrækning 1 medlem og senere

28 oktbr. avvekslende 2 og 1 medlem hvert andet aar. Styret vælger hvert aar inden sin midte en formand og en næstformand.

§ 4. Styret har efter generalforsamlingens beslutning at besørge fløtningen og reguleringsarbeidene utført paa bedste og billigste maate og i det hele at vareta foreningens tarv.

Styret antar en regnskapsfører og kasserer og bestemmer hans løn, der indgaar i fløtningsomkostningene. Likeledes kan styret anta en fløterhusbond, der har at føre det specielle tilsyn med fløtningen og elvereguleringsarbeidene. Hans løn indgaar i fløtningsomkostningene og bestemmes av styret.

Fløtningsomkostningerne fordeles rodevise efter et forhold, som hvert aar bestemmes av generalforsamlingen. Der føres særskilt regnskap for fløtningen og reguleringsarbeidene.

§ 5. Leverandørerne er forpligtet til at slaa sit tømmer paa elven efter ordre fra styret eller fløterhusbonden. Sker ikke dette, besørger tømmeret utslaat for leverandørernes regning.

§ 6. Vasdraget inddeles i følgende roder:

1ste rode fra Sjoas utløp i Laugen til Bordøla elv,

2den » » Bordøla elv til Prestegaardsbroen,

3dje » » fra og med Prestegaardsbroen til Mæringsdalsdammen,

4de rode Sjoa elv ovenfor aamøtet,

5te » Murua elv ovenfor Mæringsdalsdammen.

§ 7. Til vasdragets regulering erlægges til foreningens elvekasse en avgift pr. tylvt tømmer, der fremfløtes fra roden, beregnet efter det av den ordinære generalforsamling fastsatte dimensionsforhold saaledes, at der pr. tylt bjelk

fra 1ste rode betales 5 øre

- 2den » — 10 »

- 3dje » — 15 »

- 4de » — 25 »

- 5te » — 25 »

28 oktbr.

Kongelig resolution

av 28 oktober.

I henhold til § 88 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 samt § 1 i lov om bygningsvæsenet av 17 juni 1869 bestemmes:

1. At den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 skal være gjældende for en strækning mellem Skien og Porsgrund i Gjerpens herred indenfor nedenstaaende av herredsstyret i møte den 26 august 1910 vedtagne grænser.

2. At det nævnte strøk overgaar til 2 særskilte 28 oktbr. bygningskommuner, hvis indbyrdes grænser fastsættes overensstemmende med den i nævnte beslutning vedtagne grænsebeskrivelse.

Grænsebeskrivelsen er saalydende:

Den hele strækning grænser i vest til Skiensselven, i nord til byggebeltet om Skien (200 m. fra bygrænsen). Fra byggebeltets grænser følger delelinjen foten av fjeldskraaningen — der strækker sig sydover til Bøle — til et punkt ret op for Bøle platform i nordre kant av L. Vendels hus, derfra gaar linjen i øst opover skraaningen, følger gjerdet nordenfor A. Aasens hus og videre i samme retning til Bernhard Ingebretsen Ballestads vaaningshus (i sydvestre hjørne), hvorfra grænsen gaar i ret linje til John Kleppen Borges laavebygning nord-østre hjørne. Herfra i ret linje til nordøstre hjørne av Breidabliks laavebygning, hvorefter foten av fjeldskraaningen følges rundt Borgeaasen til skrædder Nilsens hus (nordveste hjørne). Herfra i ret linje til Slotsbro, hvorfra Lerkup følges til den støter mot Porsgrunds bys byggebelte, hvis grænse den saa følger til Skiensselven.

Grænsen mellem de to byggekommuner dannes av en linje, der begynder ved Skiensselven og gaar efter en bæk, som et stykke opover danner delet mellem Menstad og Hauen, og følger denne bæk forbi Jacob Hanssens hus paa Menstad og fortsætter i samme retning efter veien til Meensgaardene, til den støter i den ovenfor beskrevne rette linje mellem Bernhard I. Ballestads hus og John Kleppens laavebygning. Det, som ligger nordenfor denne linje, skal kaldes Bøle byggekommune, og det, som ligger søndenfor Borgestad og Menstad byggekommune.

Kongelig resolution

av 8 november

Varneplichtsloven av 19 juli 1910 træder i kraft fra 1 januar 1911 — dog saaledes, at forandringer i reglement om forstid og fridagstid ikke gjøres gjældende for den aarsklasse, som blir ekserserplichtig ved opretholdningen i 1911, at nedsettelsen av varneplichtsalderen fra det 23de til det 22de aar for landvæbningen indtræder videre ikke foretages uten for Tromsø stift, og at det

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.